

[Udenrigsministeren.]

andre, ikke retslige, Tvistigheder ved en særlig Aftale bringes for en Voldgiftsret, der optræder som en Slags Tvangsforligsinstitution og skal foreskrive en for Parterne bindende Ordning.

Traktaten er afsluttet for et Tidsrum af 10 Aar og gælder derefter for 10-aarige Perioder, saafremt den ikke opsiges inden 6. Maaneder før Periodens Udløb.

Som jeg nævnte, er denne Traktat mellem Spanien og Danmark af samme Type som dem, Rigsdagen i den senere Tid enstemmigt har vedtaget. Det er mig en stor Glæde netop at kunne forelægge den, efter at vi har faaet afsluttet den Handels- og Skibsforligstraktat, som forhaabentlig for lange Tider har lagt Grunden til en fredelig økonomisk Samvirken mellem Spanien og Danmark, som jo har arbejdet i god Forstaaelse Side om Side i flere Aar ved Folkenes Forbund. Selv om Spaniens Deltagelse i Forhandlingerne ved Folkenes Forbund for en kortere Tid har været afbrudt, vil dette Arbejde sikkert blive fortsat paa samme Maade som tidligere.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Forslag til Rigsdagsbeslutning til det høje Tings Velvillie.

Hauch: Den høje Rigsdag har i de senere Aar haft den Glæde gentagne Gange at vedtage Beslutninger om Afslutning af Traktater med forskellige Lande. Jeg tør sige, at hver Gang et saadant Forslag er til Behandling her i den høje Rigsdag, modtages det af alle Rigsdagens Medlemmer med Glæde og Tilfredshed, fordi det markerer, at man mere og mere slutter sig til en Afgørelse af disse Spørgsmaal gennem Voldgift. Jeg kan ligesom den højtærede Udenrigsminister udtale min Glæde over, at vi nu, saa kort Tid efter at have faaet en Handelstraktat med Spanien, er i Stand til at afslutte den Voldgiftstraktat, som her foreligger til Behandling.

Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Bramsnæs: Den Linie, der udenrigspolitisk følges af Danmark ved Afslutning af Voldgiftstraktater med en Række andre Stater, har jo Socialdemokratiets allerverdste Tilslutning, og det kan kun glæde os, at det er lykkedes den nuværende højtærede Udenrigsminister at faa føjet en ny Traktat til de foregaaende. Selv om der ikke er store Udsigter til krigerske Forviklinger mellem Danmark og Spanien, er det alligevel af Betydning, at Nettet af de Stater, som vi

har Traktater med, bliver saa tæt som muligt. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne udtrykke min Glæde over, at denne Traktat kommer i Stand, og udtale, at vi er villige til at stemme for den her i Rigsdagen, saaledes at den kan faa Lovgivningsmagtens Sanktion.

Schovelin: Den højtærede Udenrigsminister pegede med fuld Ret paa tvende Ting i nærværende Forslag, nemlig først paa det glædelige, at Spanien igen er traadt ind i Folkenes Forbund, hvorved det paa ny bliver Deltager i det fredelige Arbejde mellem Nationerne, og dernæst paa den glædelige Omstændighed, at vore gensidige økonomiske Forhold fornylig er blevet ordnet ved en Traktat, som fra begge Sider anses for paa betryggende Maade at ordne disse Interesser og danne et frugtbart Grundlag for det videre venskabelige Samkvem. Her til følger sig altsaa nu det foreliggende Forslag om en Traktat vedrørende Forligsbehandling, retslig Afgørelse og Voldgift mellem de tvende Lande. Saaledes som den højtærede Minister pegede paa, er Traktaten af den mest moderne Type, hvad Ty skerne kalder *funkelnagel neu*. Ganske almindelige Mennesker studser over enkelte Bestemmelser heri, som synes at vise en Tilbøjelighed til at gaa Omveje eller Snørkelveje for at komme til Resultater. Jeg skal saaledes pege paa, at for de retslige Tvistigheders Vedkommende skal man prøve at faa en særlig Aftale, et „Kompromis“, i Stand mellem Parterne, før man kan bringe dem for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Men naar saadan Aftale ikke kommer i Stand, gaar den alligevel til den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. De ikke retslige Tvistigheder skal forelægges for det staaende Forligsnævn, og derefter skal de forelægges for en Voldgiftsret, der optræder som en Slags tvungen Forligsmand, som det hedder i Betænkningen, hvormed man altsaa oversætter Ordene „un amiable compositeur“, Jeg har en Fornemmelse af, at jeg derved bedre forstaaer et Udtryk hos Holberg, hvor det hedder: Hvis der ikke gaves saadanne Ord, forgik i en Hast to Trediedele af Diplomatiets. Der er altsaa, tør jeg sige, Gudskelov, mange Omsvøb til i Verden, og disse Omsvøbs Tilstedeværelse skylder vi bl. a., at vi kan bevare denne glimrende Type af Diplomater — jeg mener i rent ydre Forstand glimrende Type. Saaledes som Bestemmelserne imidlertid her er formet, er de formet i Overensstemmelse med de Metoder og den Façon, som man anvender Verden over i saadanne